

[Landbrugsministeren.]

bruge, var naaet urimelig højt op i Pris, var kommet til at betale Rugen, som er kommet saa billigt herind, med Priser, som slet ikke vilde nærme sig det, der vilde blive anset for rigtigt selv af dem, som personlig ikke har nogen Interesse af en Kornordning.

Derfor tror jeg heller ikke, at det er bedre for Landmændene at have en fast Afgift i Stedet for en fast Pris. Tværtimod. Naar det ærede Medlem saa vil anføre Smørordningen som Bevis for, at dette ikke er rigtigt, saa er det et meget slet Eksempel. Der kan være Mangler ved Smørordningen — det kan der være ved alting; men naar det er gaaet, som det er gaaet med Smørordningen, saa er det slet ikke Smørordningens Skyld. Hvis man var gaaet over til det Standpunkt, som det ærede Medlem forfægter, vilde det i Virkeligheden sige, at i Dag, hvor de danske Landmænd faar en saa urimelig lav Pris for det Smør, de sælger til England og andre Lande, vilde Prisen ikke være blevet højere dør; men det Smør, de i Dag kan sælge til det Publikum herhjemme, som kan købe Smør til godt et Par Kroner pr. Kilo, vilde de have tabt store Penge paa, hvis det ærede Medlems Standpunkt havde været raadende. I Dag faar man en Overpris, et Tillæg til Nøteringen paa 90 Øre, og hvis vi havde haft en fast Afgift i Stedet for en svingende Afgift, vilde de 20—25—30 Mill. kg. som vi nu sælger til et Publikum herhjemme, der kan betale den nævnte Pris, have indbragt de danske Landmænd langt mindre. Derfor er det urimeligt at sige, at det teknisk set vilde være bedre at have en fast Afgift, og henvise til Smørloven som Bevis for, at dette er rigtigt. Nej, det er forkert; det, man skulde gøre i Dag, hvis man ønsker at gaa over til et større Forbrug af Smør her i Landet, hvad jeg slet ikke er sikker paa ikke kunde være rigtigt, er naturligvis at skabe Mulighed for Salg til andre Købere end dem, der køber de 20—25—30 Mill. kg. Det gælder om at skabe øget Salg til andre Forbrugere her i Landet, maaske til billigere Priser. Det er den Vej, man skal gaa. Hvis man gik over til det ærede Medlems Standpunkt, vilde man nok faa afsat en Smule mere, men samtidig vilde man miste Halvdelen af de Millioner, som nu kommer ind ved Smør-

afgiften. Derfor er det et meget slet valgt Eksempel, naar det ærede Medlem vil paa-vise, at man i Kornloven har en forkert Ordning, fordi man ikke har en fast Afgift.

Dernæst var det ærede Medlem inde paa, at vi skulde gennemføre en Begrænsning af Indførselen af udenlandsk Korn, en Importbegrænsning, og at det burde opgøres, hvor meget Korn vi har Brug for. Hvorfor skal vi det, naar der er Enighed om, at vi skal have en bestemt Pris fastsat i Kornloven? Det ærede Medlem maa jo vide, at Loven er vedtaget under den Forudsætning, at det er de Priser, som er fastsat i den, der skal opnaas. Hvorfor skal man saa begrænse Indførselen ekstra gennem Valuta-centralen? Det kan kun have een Aarsag, og det er den, at man vil presse Prisen ud over det, som er fastsat ved Kornloven. Det er stik imod, om jeg saa maa sige, Toldpolitikken Grundsatninger. Det, som det ærede Medlem og hans Parti altid har holdt paa, er netop, at man skal skabe en højere Pris ved Afgift, men her kommer man og vil ikke alene have Told, men naar man har faaet den gennemført og faaet fastsat en Pris, man anser for rigtig — det ærede Medlem og nogle Stykker mener, den er for lav, vi er mange flere, der mener, den er høj nok —, saa er man dog utilfreds. Men man kan ikke bagefter ligesom gaa en ekstra Vej for at camouflere, at man derigennem søger at opnaa en yderligere høj Pris for Korn. Det er ikke redeligt over for de Kornkøbere, som har været med til at gennemføre en Kornordning, der værner Kornselgerne mod Dumpingindførsel fra Udlandet. Det kan man ikke gøre, og selvfølgelig har det heller ingen Betydning, hvis blot de Herrer kunde tie stille med det; men de bliver ved at raabe op om Importregulering, Forbud og den Slags. Hvorfor gør de det? Hvad Virkning har det? Det har den Virkning, at Køberne af Korn her i Landet af Frygt for, at det endelig en Gang skal lykkes de Herrer at presse Prisen endnu højere op, køber Korn og haaber, at de har gjort en god Forretning ved at sikre sig i Tide. Det, de opnaar, er kun, at der kommer Spekulation i det, og de, der følger denne Spekulation, vil maaske i mange Tilfælde tabe derved, men det kan de takke de Herrer for. Der er ingen Importører, ingen Landmænd, som vil foretrække det uden-